

Великі обіцянки, великі витрати: Чого бракує у економічному плані уряду Карні?

P 2

Українці в Онтаріо зможуть обмінювати водійські права без додаткових іспитів

Повернення дітей невід'ємна умова миру

P 3

Манітоба готує обмеження для дітей у соцмережах та штучному інтелекті

у Канаді знімуть фільм про Білла Барілко

P 5

Крим, археологія і дипломатія: справа, що зламала екстрадицію

Чому американські жінки-посли йдуть від Трампа

P 6

Річні Загальні Збори 2026 Кредитової Співки «Будучність»

P 8

ЗЕЛЕНСЬКИЙ І КАРНІ ОБГОВОРИЛИ ОБОРОННУ ПІДТРИМКУ ТА ПОСИЛЕННЯ СПІВПРАЦІ В ЄРЕВАНІ

У Єревані Президент України Володимир Зеленський провів зустріч із Прем'єр-міністром Канади Марком Карні, під час якої сторони обговорили подальше зміцнення двосторонньої співпраці та підтримку України в умовах триваючої російської агресії. Під час саміту, 4 травня, Прем'єр-міністром Канади оголосив про виділення 270 мільйонів доларів на зміцнення обороноздатності України у війні проти повномасштабної агресії Росії. Кошти будуть спрямовані на закупівлю критично важливого військового обладнання відповідно до переліку потреб, визначеного НАТО. Із урахуванням нового пакета загальна фінансова допомога Канади Україні сягнула 25,8 мільярда доларів.

За словами Карні, цей внесок є частиною ширшої стратегії підтримки України у війні, де, за його оцінкою, Київ уже досягає певних переваг. Перед зустріччю з президентом України Володимир Зеленський він наголосив, що «уся Канада стоїть за вами, підтримуючи народ України. Ми продовжимо працювати над тим, щоб зміцнити вашу боротьбу й забезпечити мир, коли він настане, - а він настане - щоб цей мир працював і приніс процвітання, на яке заслуговує народ України.» Нове фінансування посилить оборонні спроможності держави та сприятиме досягненню миру й стабільності.

Зі свого боку Зеленський подякував

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні і президент України Володимир Зеленський. Фото: ОП

Канаді за постійну політичну й фінансову підтримку. «Я радий, що між нашими країнами та між нами особисто такі міцні відносини. Дякую за ваше рішення посилити нас. Ми маємо спонукати Путіна до миру, до дипломатії. Ми вдячні канадським друзям і всьому народові за таку сильну підтримку», - заявив Зеленський.

Канада стала першою неєвропейською державою, яка бере участь у

саміті Європейської політичної спільноти — міжнародному форматі, започаткованому після повномасштабного вторгнення Росії в Україну у 2022 році. Зустрічі в цьому форматі відбуваються двічі на рік і спрямовані на зміцнення співпраці у сферах безпеки, політики та інфраструктури.

Під час виступу перед європейськими лідерами Карні закликав до прагматичного підходу до глобальних викликів. За його словами, світ пе-

реживає глибокі трансформації в технологіях, енергетиці, торгівлі та геополітиці, і держави повинні діяти, виходячи з реальності, а не ностальгії. Прем'єр також висловив переконання, що новий міжнародний порядок буде сформовано за активної ролі Європи, а подібні саміти відкривають шлях до більш стабільного й передбачуваного майбутнього.

Надя Герелюк

КАНАДА ПОСИЛЮЄ СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО З УКРАЇНОЮ ЕКОНОМІЧНИЙ ПЛАН УРЯДУ ПЕРЕДБАЧАЄ \$2 МІЛЬЯРДИ ДЛЯ OPERATION UNIFIER

Візит до канадських військовослужбовців місії Operation UNIFIER та українських військових у Старичах, квітень 2018 року.

28 квітня уряд Канади на чолі з прем'єр-міністром Марком Карні представив новий економічний звіт 2026 року під гаслом «Канада сильна для всіх» («Canada Strong for All»). Серед ключових міжнародних пріоритетів є подальша масштабна підтримка України у боротьбі проти російської агресії та зміцнення оборонного партнерства між двома державами.

Уряд Канади наголосив, що понад чотири роки після повномасштабного незаконного вторгнення Росії в Україну Канада залишається «непохитним партнером» українського народу.

ВЕЛИКІ ОБІЦЯНКИ, ВЕЛИКІ ВИТРАТИ: ЧОГО БРАКУЄ У ВЕСНЯНОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ ПЛАНІ УРЯДУ КАРНІ?

Весняний економічний план уряду Марка Карні став спробою продемонструвати канадцам амбітне бачення економіки майбутнього, менш залежної від Сполучених Штатів Америки, більш індустріальної, зосередженої на масштабних інфраструктурних проєктах, обороні та економічній самодостатності. Уряд назвав свій план «Канада сильна для всіх» («Canada Strong for All»), однак після презентації документа постало ключове питання: чи достатньо цього бачення для звичайних канадців, які щодня стикаються з кризою житла, нестачею доступних дитячих садків та дефіцитом робочої сили?

Уряд Карні робить ставку на великі державні витрати та «будівництво великого», але поки що не дав чіткої відповіді, як саме Канада оплачуватиме ці амбіції у довгостроковій перспективі. Виникає питання, чи нові витрати справді є стратегічними інвестиціями, чи радше продовженням традиційної політики дефіцитного фінансування під новою назвою? Безперечно, у документі є позитивні й давно очікувані ініціативи. Наймасштабнішою серед них стала програма «Сильна Канада» («Team Canada Strong») шестимільярдний план підготовки та працевлаштування від 80 до 100 тисяч кваліфікованих працівників робітничих професій до 2030–2031 року. Програма передбачає субсидії для роботодавців, фінансову

підтримку для стажування та виплати під час навчання. Це важливий крок. Канада роками стикається з браком електриків, сантехніків, будівельників, зварювальників та інших фахівців, без яких неможливо реалізувати ані житлові проєкти, ані інфраструктурне оновлення. Сам уряд визнає, що країні потрібно сотні тисяч нових працівників для підтримки економічного зростання.

Однак саме тут проявляється одна з головних суперечностей документа. Уряд говорить про прискорення будівництва житла, але майже не торкається ширших соціальних умов, необхідних для того, щоб молоді канадці могли реально працювати у цих галузях.

Зокрема, у весняному плані практично відсутня нова масштабна стратегія щодо розширення системи доступних дитячих садків. А це фундаментальне питання для економіки праці. Молоді сім'ї, особливо жінки, не можуть повноцінно повернутися на ринок праці без стабільного й доступного догляду за дітьми. Канада вже інвестувала значні кошти у програму «доступного дитячого догляду за 10 доларів на день» («\$10-a-day childcare»), однак у новому економічному документі уряд майже не пояснює, як система буде розширюватися в умовах зростання населення та дефіциту місць. У багатьох провінціях черги до дитсадків залишаються багаторічними, а нестача пра-

цівників у секторі лише поглиблюється.

Подібна ситуація і з житлом. Документ містить заходи для стимулювання будівництва житла для середнього класу («missing middle housing») — зокрема спрощення страхування іпотек для багатоквартирних будинків та три- і чотириквартирних проєктів. Але цього може виявитися недостатньо на тлі рекордної вартості житла у великих містах та зростання оренди по всій країні. Уряд Карні говорить про будівництво, але поки що значно менше про доступність. Для багатьох молодих канадців проблема вже не лише у відсутності житла, а у втраті віри, що власне помешкання взагалі стане досяжним. Весняне оновлення радше полегшує фінансування для забудовників, ніж пропонує системне вирішення питання доступності для сімей середнього класу.

Не менш важливо й те, що уряд активно інвестує у підготовку кваліфікованих кадрів, але поки недостатньо говорить про модернізацію самої системи професійної освіти. Проблема Канади не лише у нестачі працівників, а й у тому, що значна кількість учнів не завершує навчання. За даними уряду, зі понад 100 тисяч нових зареєстрованих учнів лише близько 34 тисяч завершують програми. І тут постає ширше питання: чи можна вирішити кризу робочої сили лише фінансовими стимулами?

Молоді люди потребують не тільки грантів, а й доступного житла, стабільних доходів, транспортної інфраструктури та впевненості у майбутньому. Інакше навіть найбільш амбітні програми ризикують залишитися гарними цифрами у бюджетних таблицях.

Уряд дедалі більше покладається на масштабні державні інвестиції та створення «суверенного фонду добробуту», але водночас не дає достатньої ясності щодо довгострокового боргового навантаження. Економіка справді потребує інвестицій у продуктивність та інфраструктуру, особливо в умовах глобальної нестабільності та торговельного тиску з боку США. Але канадці також хочуть бачити, як ці мільярдні витрати покращать їхнє повсякденне життя вже зараз. Весняний економічний план Карні демонструє прагнення будувати «велику» Канаду, саме сильнішу, індустріальнішу та більш незалежну. Проте успіх цього плану залежатиме не лише від мегапроєктів чи нових фондів, а від того, чи зможе уряд відповісти на базові потреби людей: доступне житло, догляд за дітьми, стабільна робота та реальні перспективи для молодого покоління. Бо сильна країна це не лише великі інвестиції. Це ще й суспільство, у якому люди можуть дозволити собі жити, працювати й будувати майбутнє.

Надя Герелюк

КАНАДА ПОСИЛЮЄ СТРАТЕГІЧНЕ ПАРТНЕРСТВО З УКРАЇНОЮ ЕКОНОМІЧНИЙ ПЛАН УРЯДУ ПЕРЕДБАЧАЄ \$2 МІЛЬЯРДИ ДЛЯ OPERATION UNIFIER

☛ Закінчення з стор. 1

У документі підкреслюється, що безпечна, мирна та стійка Україна, здатна протистояти російській агресії, є важливою складовою колективного безпеки та стабільності демократичного світу.

Одним із центральних елементів нового пакета підтримки стало продовження та розширення місії Operation UNIFIER, канадської військової тренувальної операції для Збройних сил України, започаткованої у 2014 році після першого російського вторгнення. Від початку діяльності місії канадські військові підготували понад 47 тисяч українських військовослужбовців. Програма охоплює широкий спектр базової та спеціалізованої підготовки, зокрема тактичну медицину, бойову інженерію, командирську підготовку та розвиток лідерських навичок.

У лютому 2026 року уряд Канади вже оголосив про продовження місії ще на три роки, починаючи з 2026–2027 фінансового року. Тепер же новий економічний звіт передбачає виділення додаткових 2 мільярдів доларів протягом наступних трьох років для підтримки Operation UNIFIER.

Фінансування буде спрямоване через Міністерство національної оборони Канади, Центр безпеки комунікацій, Міністерство закордонних справ Канади та Канадську службу безпеки й розвідки.

29 квітня національний президент Конгресу Українців Канади (КУК), Леся Хичій привітала оголошення уряду, назвавши його важливим внеском у безпеку України та Канади.

У своїй заяві вона підкреслила, що військова підготовка, яку українські сили отримували в межах Operation UNIFIER у 2015–2022 роках, суттєво посилала спроможність України захищатися від повномасштабної війни Росії, розпочатої у лютому 2022 року. Водночас, за її словами, канадські військові також здобувають безцінний досвід співпраці з українськими військовослужбовцями, які мають реальний бойовий досвід сучасної війни.

Свою підтримку рішення уряду висловив і депутат федерального парламенту Іван Бейкер. Він зазначив, що пишається тим, що активно підтримував збільшення фінансування місії та радий бачити реалізацію цієї ініціативи в новому економічному оновленні. За словами де-

Представники українських державницьких організацій Канади під час візиту до Міжнародного центру миротворчості та безпеки у Старичах, квітень 2018 року.

путата, збільшення кількості військовослужбовців Канадських збройних сил у межах оновленого мандату Operation UNIFIER дозволить Канаді оперативніше реагувати на змінні потреби України та ще ефективніше підтримувати українську оборону.

Оголошене фінансування є черговим підтвердженням того, що підтримка України залишається одним

із ключових напрямків зовнішньої та безпекової політики Канади. Для української громади Канади це також важливий сигнал про незмінність канадської солідарності з Україною у час, коли війна триває, а потреба у міжнародній підтримці залишається надзвичайно високою.

Надя Герелюк

УКРАЇНЦІ В ОНТАРІО ЗМОЖУТЬ ОБМІНЮВАТИ ВОДІЙСЬКІ ПРАВА БЕЗ ДОДАТКОВИХ ІСПИТІВ

Із 1 травня 2026 року громадяни України, які проживають в Онтаріо, зможуть обміняти чинне українське водійське посвідчення категорії В на водійські права провінції Онтаріо класу G без складання теоретичного чи практичного іспиту. Водночас заявники й надалі повинні відповідати вимогам щодо зору та медичних стандартів, встановлених у провінції.

Про запровадження нової процедури було офіційно оголошено в законодавчій асамблеї провінції Онтаріо, Квінз-Парк (Queen's Park) під час зустрічі Міністра транспорту Онтаріо Прабміта Сінгха Саркарії та Посла України в Канаді Андрія Плахотнюка. Ініціатива має на меті полегшити адаптацію українців, які прибули до Канади після початку повномасштабної російської агресії проти України.

Посол України в Канаді Андрій Плахотнюк наголосив, що для багатьох українців, які були змушені залишити свої домівки через війну, можливість керувати автомобілем є не лише питанням зручності, а необхідною умовою повсякденного життя. Це відкриває доступ до працевлаштування, навчання, медичних та соціальних послуг, а також дозволяє залишатися активними у громаді.

«Рішення Онтаріо визнавати українські водійські посвідчення є практичним та важливим кроком,

Андрій Плахотнюк, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Канаді, та почесний Прабміт Сінгх Саркарія, Міністр транспорту Онтаріо.

який допоможе українцям підтримувати своє повсякденне та професійне життя під час перебування в Канаді. Ми вдячні уряду Онтаріо за це рішення і сподіваємося, що воно стане прикладом для інших провінцій Канади», — зазначив Андрій Плахотнюк.

Своєю чергою Міністр транспорту Онтаріо Прабміт Сінгх Саркарія підкреслив, що провінція продовжує

підтримувати українські родини, які шукають безпеки та стабільності.

«Онтаріо пишається тим, що підтримує українські родини, які прибули до нашої провінції у пошуках безпеки та стабільності. Ці зміни допоможуть громадянам України швидше адаптуватися до життя тут, водночас зберігаючи високі стандарти безпеки дорожнього руху», — заявив міністр.

Посол України також висловив подяку прем'єрові Онтаріо Дагу Форду, Міністрові транспорту та уряду провінції за постійну підтримку України й української громади. Окрему подяку він адресував Генеральному консулу України в Торонто Олегу Ніколенку за його роботу над досягненням цієї домовленості.

Для обміну українського посвідчення водія на права Онтаріо заявникам необхідно подати чинне українське водійське посвідчення з фотографією, а також оригінал документа-підтвердження, виданого протягом останніх шести місяців Посольством України в Канаді, Генеральним консульством України в Торонто або Міністерством внутрішніх справ України, який засвідчує дійсність посвідчення та підтверджує водійський стаж. Крім того, заявник повинен надати документ, що посвідчує його особу.

У разі, якщо документи не оформлені англійською або французькою мовами, необхідно подати сертифікований переклад. Після успішного завершення процедури українське посвідчення водія передаватиметься органам влади Онтаріо.

Нове рішення стало ще одним практичним кроком підтримки українців у Канаді та важливим прикладом співпраці між Україною та провінцією Онтаріо в умовах триваючої війни.

Надія Лемко

КАНАДА НАЗВАЛА ПОВЕРНЕННЯ ДІТЕЙ НЕВІД'ЄМНОЮ УМОВОЮ МИРУ

Парламентський комітет у закордонних справах та міжнародному розвитку в Палаті громад Канади оприлюднив звіт «Забезпечення майбутнього України» («Securing Ukraine's Future»), який став одним із найгрунтовніших канадських політичних документів щодо війни Росії проти України та майбутньої міжнародної підтримки української держави. У документі комітет не лише підтверджує незмінну позицію Канади на підтримку України, але й формулює конкретні рекомендації уряду щодо безпеки, повернення депортованих дітей, санкційної політики та післявоєнного відновлення України.

Звіт був підготовлений комітетом у закордонних справах та міжнародному розвитку під головуванням Ахмеда Гуссен та затверджений у квітні 2026 року. У ньому наголошується, що від початку повномасштабного вторгнення 24 лютого 2022 року російська федерація не демонструє жодних ознак припинення агресії та продовжує систематично порушувати норми міжнародного права.

Однією з центральних тем документа стала незаконна депортація українських дітей росією. У звіті детально аналізуються факти примусового переміщення дітей, їхньої русифікації, незаконного усиновлення та ідеологічної обробки через російські освітні програми й військово-патріотичні табори. Комітет дійшов висновку, що через стирання української ідентичності росія намагається знищити майбутнє України як держави та нації. Особливу увагу у звіті приділено необхідності міжнародних механізмів для пошуку, ідентифікації та повернення депортованих дітей. Канадські парламентарі підкреслюють важливість притяг-

нення до відповідальності всіх осіб та інституцій, причетних до незаконної депортації й примусового переміщення українських дітей відповідно до міжнародного права.

У документі також відзначено зусилля України та міжнародних партнерів у межах ініціативи «Bring Kids Back UA» (Поверніть дітей додому, UA), Міжнародної коаліції за повернення українських дітей та ширшої міжнародної співпраці в рамках «Коаліція охочих» для досягнення справедливого і тривалого миру. Канада, як зазначено у звіті, продовжує відігравати провідну роль у цих процесах.

Водночас комітет наголошує, що гуманітарний вимір війни не може розглядатися окремо від безпекового. У звіті підкреслюється необхідність подальшого зміцнення обороноздатності України, зокрема через підтримку ініціатив «Будуємо з Україною» та «Збудовано в Україні», які спрямовані на розвиток українського оборонно-промислового комплексу та стратегічної самодостатності держави. Також рекомендується посилити санкції проти російського енергетичного сектору та так званого «тіньового флоту», який допомагає Кремлю обходити міжнародні обмеження та фінансувати війну.

Серед п'яти офіційних рекомендацій уряду Канади комітет закликав продовжити багаторівневу підтримку України, від військової допомоги та тренувальної місії Operation UNIFIER до довгострокових програм безпеки, демократичного розвитку та відбудови країни. Парламентарі також наголосили на необхідності посилення санкційного режиму та протидії обходу санкцій Росією. Окремою рекомендацією стало використання всіх

дипломатичних інструментів для негайного, безпечного та безумовного повернення українських дітей із території Росії та окупованих регіонів до їхніх родин і громад. Крім того, комітет закликав фінансувати програми з пошуку, порятунку, реінтеграції та психологічної реабілітації дітей, а також підтримувати міжнародні механізми правосуддя.

Документ також містить важливий політичний сигнал: повернення депортованих дітей має стати однією з ключових умов будь-якого політичного чи дипломатичного врегулювання війни. Таким чином канадські законодавці фактично закріплюють гуманітарний аспект війни як невід'ємну складову майбутніх мирних переговорів. Оприлюднення звіту відбувається на тлі подальшого посилення підтримки України з боку Канади. За даними уряду Канади, з 2022 року Оттава надала Україні понад 23,5 мільярда доларів допомоги: військової, фінансової, гуманітарної та відбудовчої. Канада також продовжує лідерство у міжнародних ініціативах щодо повернення українських дітей та посилення санкційного тиску на Росію.

У підсумку звіт «Забезпечення майбутнього України» «Securing Ukraine's Future» демонструє, що підтримка України залишається одним із ключових пріоритетів канадської зовнішньої політики. Документ поєднує безпековий, гуманітарний та правовий виміри війни й водночас підкреслює: справедливий і тривалий мир неможливий без відновлення суверенітету України, повернення її дітей та притягнення росії до відповідальності за скоєні злочини.

Осип Гнатик

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Експорт LNG (скапленого природного газу) з канадського проєкту LNG Canada у квітні 2026 року перевищив 1 млн т (1,38 млрд куб м), що стало рекордним місячним показником для країни.
- Берлінська поліція готується заборонити 8 і 9 травня демонстрацію радянської символіки, російських та білоруських прапорів і символіки російської агресії проти України.
- Генштаб ЗСУ повідомив про ліквідацію ще 1120 окупантів, загальні втрати особового складу РФ перевищили 1,3 млн осіб.
- У ніч на 4 травня 2026 року в столиці країни-агресора РФ прогрімилі вибухи — Москву атакували дрони. Безпілотник вразив елітну висотку "Будинок на Мосфільмовській", що розташований всього в шести кілометрах від Кремля. Удар дронів по Москві сьогодні стався за п'ять днів до параду на честь 9 травня, який має для росіян символічне значення, і на тлі того, що до столиці РФ останніми днями масово стягували комплекси ППО.
- Японська нафтопереробна компанія Taiyo Oil відновила закупівлю російської нафти у межах зусиль щодо диверсифікації постачань на тлі нестабільності на Близькому Сході. Taiyo Oil є четвертою за розміром нафтопереробною компанією Японії. Нещодавно вона здійснила негайну закупівлю сирої нафти з російського далекосхідного проєкту "Сахалін-2". Ініціатором угоди нібито виступило Агентство природних ресурсів і енергетики країни.
- Велика Британія планує розпочати переговори про участь у кредитній програмі Європейського Союзу для України на 78 млрд фунтів стерлінгів (приблизно 106 млрд доларів). Очікується, що прем'єр-міністр Кір Стармер у понеділок має заявити на саміті Європейської політичної спільноти в Єрвані, що Британія прагне співпраці з ЄС для забезпечення України необхідним військовим обладнанням.
- Австрія оголосила персонами нон грата (з латин. «небажана персона») трьох співробітників посольства Росії. Їх запідозрили в організації прослуховування з даху дипломатичних будівель у Відні. Припускають, що Росія за допомогою встановленого обладнання перехоплювала дані, які міжнародні організації передавали через супутниковий інтернет. У Відні розташовані штаб-квартири ООН, Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) та Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ).
- Король Чарльз III та королева Камілла наприкінці квітня 2026 року здійснили чотириденний державний візит до США, спрямований на посилення союзу та покращення відносин на тлі глобальних викликів. Ключові події включали виступ короля перед Конгресом, зустріч з Дональдом Трампом, участь у святкуванні 250-річчя США та відвідування могил канадських солдатів.
- Президент США Дональд Трамп заявив у неділю, 3 травня, що його представники "ведуть дуже конструктивні переговори" з Іраном. Також американський лідер повідомив про проєкт "Свобода", в рамках якого Штати супроводжуватимуть судна "нейтральних країн" через Ормузьку протоку.
- Ізраїль терміново перекинув до Об'єднаних Арабських Еміратів системи ППО, зокрема лазерний комплекс Iron Beam, систему виявлення дронів Spectro та Iron Dome, щоб допомогти відбивати масовані атаки Ірану ракетами й дронами Shahed.
- Дві найкращі українські тенісистки, Еліна Світоліна (10) і Марта Костюк (15) в оновленому 4 травня рейтингу WTA посідають місця серед 15 найкращих гравчинь світу. Вперше в історії одразу дві представниці України одночасно потрапили до топ-15 жіночого тенісного таблицю про ранги.
- Марта Костюк виграла турнір WTA 1000 у Мадриді — це найбільший титул України за 8 років.
- Український голкіпер Андрій Лунін вперше в сезоні відіграв матч за "Реал" без пропущених голів. Серію вдалося перервати у виїзному матчі чемпіонату проти "Еспаньйола" — 2:0.

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк
Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада
«Гомін України» — орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443
Website: www.homin.ca

E-mail: homin@on.aibn.com
Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата: Publication mail: \$90.00 на рік
Standard mail: \$125.00 на рік

США: \$150.00 на рік
Міжнародні: \$275.00

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англійськомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Радіопрограма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

МАНІТОБА ГОТУЄ ОБМЕЖЕННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ У СОЦМЕРЕЖАХ ТА ШТУЧНОМУ ІНТЕЛЕКТІ

У провінції Манітоба влада розглядає можливість запровадження обмежень на використання дітьми соціальних мереж та технологій штучного інтелекту. Ініціатива викликала широкий суспільний резонанс і стала частиною глобальної дискусії про безпеку дітей у цифровому середовищі.

Прем'єр провінції Манітоба, Ваб Кінью, заявив про намір уряду запровадити обмеження щодо доступу неповнолітніх до соціальних мереж та сучасних цифрових платформ, включно з чат-ботами на основі штучного інтелекту. За його словами, цифрові технології дедалі більше впливають на психічний та емоційний розвиток дітей, що викликає занепокоєння серед освітян і батьків.

Виступаючи перед журналістами, прем'єр наголосив, що сучасні технологічні платформи створюються таким чином, аби утримувати увагу користувачів і стимулювати їх до частого використання. Алгоритми соціальних мереж впливають на систему винагород у мозку, що може сприяти формуванню залежності.

Фахівці зазначають, що надмірне використання соціальних мереж може призводити до підвищення рівня тривожності, депресивних станів, порушення сну та погіршення соціальних навичок у дітей і підлітків. Саме тому уряд Манітоби розглядає можливість встановлення чітких правил доступу дітей до цифрових платформ.

Попри заяви про можливі зміни, конкретні параметри ініціативи поки не оприлюднено. Зокрема, невідомо:

Прем'єр провінції Манітоба Ваб Кінью між школярами.
Фото: Ian Froese/CBC

- з якого віку можуть діяти обмеження;
- чи буде потрібна згода батьків;
- яким чином контролюватиметься виконання нових правил;
- як провінція планує регулювати міжнародні цифрові платформи.

Експерти зазначають, що саме технічна реалізація таких обмежень може стати найбільшим викликом, адже більшість соціальних мереж працюють у глобальному цифровому просторі.

Подібні ініціативи вже з'являються в інших країнах. Зокрема, Австралія запровадила закон, який передбачає вікові обмеження на використання соціальних мереж і штрафи для компаній, що порушують вимоги щодо перевірки віку користувачів.

Такі кроки пояснюються зростан-

ням кількості досліджень, які вказують на можливий зв'язок між надмірним використанням соціальних мереж і проблемами психічного здоров'я молоді.

Питання безпеки дітей у цифровому середовищі активно обговорюється і на рівні всієї Канади. Представники Ліберальної партії Канади підтримали відповідну резолюцію щодо обмеження доступу дітей до соціальних мереж.

Прем'єр-міністр Марк Карні заявив, що ідею варто уважно розглянути. Водночас міністр культури Марк Міллер наголосив, що уряд серйозно вивчає можливість таких обмежень, залучаючи експертів для оцінки ризиків, пов'язаних із використанням цифрових платформ і чат-ботів штучного інтелекту.

Манітоба не є єдиною провінцією, де розглядають подібні заходи. У Саскачеван прем'єр Скотт Мо заявив про намір провести громадське опитування щодо можливості заборони соціальних мереж для дітей до 16 років.

У провінції Квебек парламентський комітет рекомендував обмежити доступ до соціальних мереж для дітей до 14 років без згоди батьків.

Такі пропозиції свідчать про формування загальнонаціональної тенденції до посилення контролю над використанням цифрових технологій неповнолітніми.

Разом із підтримкою ініціативи звучать і критичні зауваження. Деякі експерти наголошують, що повна заборона доступу до цифрових платформ може обмежити можливості дітей у навчанні та розвитку.

Соціальні мережі та інструменти штучного інтелекту вже стали важливою частиною освіти. Тому професійні фахівці пропонують шукати певний баланс між безпекою та доступом до сучасних технологій, зокрема шляхом розвитку цифрової грамотності.

Наразі уряд Манітоби не повідомляє конкретної дати ухвалення змін. Очікується, що перед прийняттям остаточного рішення відбудуться консультації з громадськістю та експертами.

Якщо нові правила будуть запроваджені, вони можуть стати важливим прецедентом для інших провінцій і змінити підхід до використання цифрових технологій дітьми в Канаді.

Михайло Гуцман

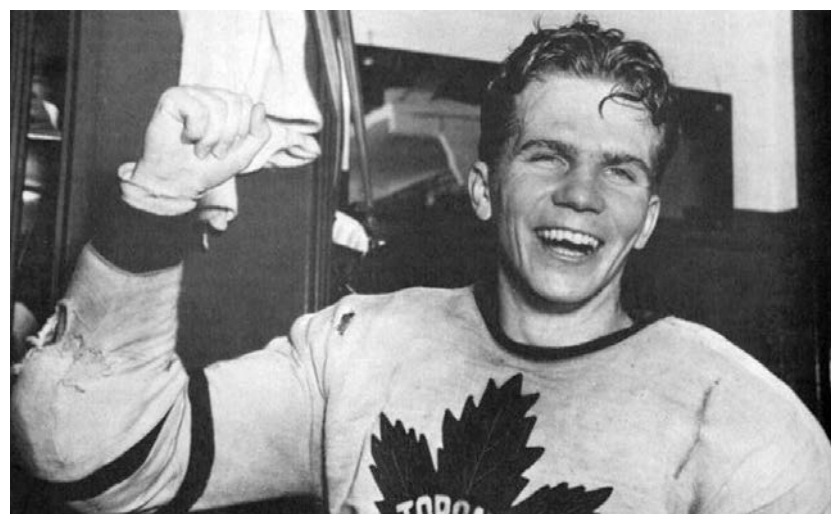
ТАЄМНИЦЯ, ЩО ПЕРЕЖИЛА ДЕСЯТИЛІТТЯ: У КАНАДІ ЗНІМУТЬ ФІЛЬМ ПРО БІЛЛА БАРИЛКО

У Канаді розпочато роботу над документальним фільмом про легендарного хокеїста українського походження — Білла Барілко. Стрічка розповість про його спортивний триумф, загадкове зникнення та місце в історії канадського хокею.

Ідея фільму виникла під час телевізійної розмови між журналістом Стів Паїкін та автором хокейних книжок Руні Шукер. Саме тоді вони дійшли висновку, що історія Барілко заслуговує на нове осмислення.

Проект під назвою Заморожений в часі: Історія Білла Барілко («Frozen in Time: The Bill Barilko Story») реалізує компанія «Melbar Entertainment Group». Оголошення про стрічку приурочене до 75-ї річниці вирішального гола Барілко, який приніс перемогу клубу «Торонто Мейпл Ліфс» («Toronto Maple Leafs») у фіналі Кубка Стенлі («Stanley Cup») 1951 року.

Народжений у сім'ї українських емігрантів у Timmins, Барілко провів усю свою семирічну кар'єру в «Мейпл Ліфс», вигравши з командою чотири Кубки Стенлі. Його ім'я завжди увійшло в історію клубу як

Білл Барілко. Фото: Canadian History Ehx

одного з ключових гравців.

Однак справжню легенду створила трагедія. Улітку 1951 року, лише через кілька місяців після чемпіонства, Барілко вирушив на риболовлю разом із пілотом Генрі Гадсон. Їхній літак зник безвісти. Масштабні пошуки не дали результатів, і лише у 1962 році уламки літака та останки були знайдені в північному Онтаріо.

Ця історія стала частиною канадської культурної пам'яті — зокрема

Білл Барілко. Фото: thehockeywriters.com

завдяки пісні «Кубок 50» («Fifty Mission Cap») гурту «Траджіклі Гіп» («The Tragically Hip»). Водночас, як зазначає Стів Паїкін, багато канадців досі не усвідомлюють усю глибину цієї історії.

«Це один із найвизначніших моментів в історії хокею, але не всі знають його повністю», — наголошує журналіст.

У фільмі з'являться відомі постаті хокейного світу, зокрема Франк Ма-

говліч, Філ Прітчард та Кейт Пеллі.

Дата прем'єри поки не оголошена, однак автори прагнуть повернути історію Барілко в центр уваги суспільства.

Для української громади Канади ця стрічка має особливе значення — вона нагадує про внесок українців у розвиток національного спорту та про історію, які формують спільну пам'ять країни.

Михайло Гуцман

КРИМ, АРХЕОЛОГІЯ І ДИПЛОМАТІЯ: СПРАВА, ЩО ЗЛАМАЛА ЕКСТРАДИЦІЮ

27 квітня на польсько-білоруському кордоні відбулася подія, що викликала хвилю обурення в Києві та водночас полегшення в Москві. У межах обміну ув'язненими між Польщею та Білоруссю на волю вийшов російський археолог Олександр Бутягін, фігура, яка для України стала символом культурного мародерства в окупованому Криму. Попри чинний запит на екстрадицію та рішення суду, політичні домовленості зрештою переважили юридичні зобов'язання, поставивши під сумнів зусилля щодо притягнення до відповідальності за злочини проти культурної спадщини.

Олександр Бутягін.

Археологія на службі окупації

Олександр Бутягін, завідувач сектору античної археології Державного Ермітажу, був не лише науковцем. Після анексії Криму у 2014 році він очолив «Мірмекійську археологічну експедицію». Його діяльність у горах Мірмекій поблизу Керчі стала частиною ширшої російської політики «освоєння» півострова.

Для України та міжнародної спільноти ці розкопки є незаконними. Відповідно до Гаазької конвенції 1954 року про захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту, держава-окупант не має права проводити археологічні дослідження на захоплених територіях. Попри це, Бутягін роками продовжував роботи, вивозив артефакти до Росії та використовував результати для підсилення російського нарративу про Крим як «ісконно русскую землю». У листо-

паді 2024 року Офіс Генерального прокурора України оголосив Бутягіна в міжнародний розшук. Йому інкримінували порушення законів і звичаїв війни (ст. 438 КК України), зокрема розграбування національних цінностей на окупованій території. Коли восени того ж року його затримали в Польщі за запитом Інтерполу, це виглядало як безпрецедентний шанс притягнути до відповідальності за культурні злочини.

Політичний поворот

Процес екстрадиції тривав понад рік. У березні 2026 року польський суд ухвалив рішення на користь України, визнавши обґрунтованість запиту та достатність доказів незаконних розкопок. Це сприймалося як важлива перемога української дипломатії та міжнародного права. Втім, паралельно тривали закриті політичні

переговори між Варшавою та Мінськом, який виступав посередником для Москви. Польща прагнула повернення своїх громадян і активістів із білоруських в'язниць, а Росія включила до списків на обмін і Бутягіна.

27 квітня 2026 року Міністерство закордонних справ Польщі ухвалило остаточне рішення у справі екстрадиції. Бутягіна включили до обміну за формулою «п'ять на п'ять». У момент, коли Україна очікувала його передачі, він уже перетинав кордон у напрямку Білорусі, звідки невдовзі вилетів до Москви.

Реакція Києва

Міністерство закордонних справ України та Міністерство культури заявили, що звільнення Бутягіна є «ударом по міжнародному правопорядку».

«Очевидно, що російська сторона цинічно використовує цей політико-правовий епізод для виправдання окупації Криму та експлуатації української тимчасово окупованої території», — заявив речник МЗС Георгій Тихий.

Українські правозахисники наголошують: цей випадок створює небезпечний прецедент. Якщо фахівці, які сприяють легітимізації окупації через «культурні» практики, можуть уникати відповідальності внаслідок політичних домовленостей, це підтримує саму систему міжнародного правосуддя.

Наслідки для світової науки

Звільнення Бутягіна загострило

дискусію і в міжнародній археологічній спільноті. Частина західних інституцій уже розірвала співпрацю з Ермітажем через його діяльність у Криму, однак повернення археолога до Росії в статусі «героя» ще більше посилює ізоляцію російської науки.

Для України справа має довготривалі наслідки. Офіс Генпрокурора підтвердив, що кримінальне провадження не закривається, воно триватиме у форматі заочного переслідування. Також триває робота над міжнародними механізмами повернення артефактів, незаконно вивезених із окупованих територій.

«Офіс генерального прокурора й надалі використовуватиме всі національні та міжнародні механізми для притягнення зазначеної особи до відповідальності за злочини проти України та її культурної спадщини. Це буде відбуватися за процедурою заочного переслідування», — йдеться у заяві.

Замість висновку

Справа Мірмекія та роль Бутягіна залишаються показовим прикладом того, як культура може ставати інструментом агресії, а правосуддя — заручником політичних рішень.

Боротьба за кримську спадщину триває, але дедалі більше переходить у площину тривалих міжнародних юридичних процесів, у яких Україна прагне не лише повернення втраченого, а й встановлення відповідальності тих, хто сприяв його викраденню.

Олександра Чорна

ІСТОРІЯ ПОВТОРЮЄТЬСЯ: ЧОМУ АМЕРИКАНСЬКІ ЖІНКИ-ПОСЛИ ЙДУТЬ ВІД ТРАМПА

Тимчасова повірена у справах США в Україні Джулі Девіс йде з посади, розчарована відсутністю підтримки Києва адміністрацією Трампа. Про її заяву стало відомо наприкінці квітня цього року. Це вже третя знакова втрата для Державного департаменту США в українському питанні за останні роки. Послідовний вихід професійних кадрових дипломаток свідчить про глибоку кризу довіри між Білим домом та кар'єрною дипломатією, що ставить під загрозу стабільність східно-європейського фронту.

Девіс стала третьою жінкою на посаді очільниці місії, чия кар'єра в Україні обірвалася через конфлікт із зовнішньополітичним курсом американського президента. Цей «тренд» висвітлює не лише розбіжності щодо війни з Росією, а й систематичне ігнорування традиційних дипломатичних каналів адміністрацією 47-го (і 45-го) президента США.

Третя хвиля: Випадок Джулі Девіс

Джулі Девіс, ветеранка дипломатичної служби з 30-річним стажем, була призначена на посаду у складний перехідний період. Її репутація «кризового менеджера» мала забезпечити безперебійний зв'язок між Києвом та Вашингтоном. Проте, за даними джерел Financial Times, останньою краплею для неї стало тотальне ігнорування з боку Білого дому.

Девіс, яка паралельно обіймала посаду посла

Джулі Девіс.

на Кіпрі, дізналася про нові призначення у своєму відомстві не з офіційних депеш, а зі стрічки новин. Більше того, її звіти про потреби України в артилерії та ППО, як стверджують інсайтери, залишалися без відповіді місяцями. Офіційна позиція Держдепу — «плановий вихід на пенсію» — виглядає непереконливо на тлі її різких закритих коментарів про «скорочення підтримки до критичного рівня».

Від Йованович до Брінк

Щоб зрозуміти вагу відставки Девіс, варто поглянути на її попередниць. Цей ланцюг подій почався ще у 2019 році з Марі Йованович. Тоді адміністрація Трампа організувала проти неї мас-

штабну кампанію дискредитації. Професійна дипломатка, яка боролася з корупцією в Україні, завважала «тіньовій дипломатії» Руді Джуліані. Її відкликання стало прелюдією до першого імпичменту Трампа і наочно продемонструвало: лояльність для цього Білого дому важливіша за експертизу.

Другий удар стався у квітні 2025 року, коли посаду залишила Бріджит Брінк. На відміну від Йованович, Брінк пішла сама, публічно заявивши, що не може «сумлінно втілювати політику», яка тисне на жертву агресії (Україну), щоб та йшла на територіальні поступки. У своїй колонці для Detroit Free Press Брінк прямо звинуватила адміністрацію у заохоченні агресора.

Дипломатична машина дає збій

Головна претензія всіх трьох дипломаток полягає у зміні самої архітектури прийняття рішень. За часів Трампа Державний департамент часто опиняється у вузькому колі радників, часто без залучення фахівців, які знають регіональну специфіку.

Для України це означає втрату «адвокатів» усередині американської системи. Посол — це не просто посередник, це людина, яка пояснює контекст. Коли професіонали рівня Девіс або Брінк

• Історія...стор. 7

ВІД ЧОРНОБИЛЯ ДО ВІЙНИ: ЯК ЕКОЛОГІЯ ФОРМУЄ ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

24 квітня, 2026 р. у Олд Міл Наукове Товариство імені Шевченка в Канаді організувало доповідь професора Адріана Івахів, присвячена екологічним наслідкам Чорнобильської катастрофи та їхньому зв'язку з сучасною російсько-українською війною. Подія стала нагодою не лише згадати трагедію 1986 року, але й переосмислити її значення для майбутнього України та світу.

Доповідь відкрила голова Наукового товариства ім. Шевченка в Канаді Дагмара Турчин-Дувірак, яка привітала гостей і підкреслила особливу актуальність теми. Вона нагадала, що цього року минає сорок років від аварії на Чорнобильській атомній електростанції — події, яка назавжди змінила життя мільйонів людей.

«Для мене ця тема є особливо близькою, — зазначила вона. — У дні катастрофи я перебувала в Києві й добре пам'ятаю атмосферу невідомості, страху та тривоги, що охопила людей».

Головним доповідачем вечора став професор Адріан Івахів — науковець українського походження, дослідник екології, культури та медіа, який багато років працює у сфері так званих екологічних гуманітарних наук.

У своїй доповіді професор Івахів наголосив, що Чорнобильська катастрофа стала не лише техногенною аварією, але й важливим політичним і культурним переломом.

Він пригадав власні переживання тих років: як молодий українець у Канаді, він відчував, що події в Україні раптом перестали бути далекими. Радіація, за його словами, «перетинала кордони швидше, ніж люди», демонструючи, наскільки взаємопов'язаним є сучасний світ.

Через кілька років після катастрофи дослідник отримав можливість поїхати до України, де розпочав свої перші дослідження впливу Чорнобиля на культуру та суспільство. Саме цей досвід став початком його багаторічної наукової роботи.

Вчений наголосив, що катастрофа спричинила хвилю екологічних протестів у Радянському Союзі. В Україні ці рухи з часом переросли в ширший національний рух.

«Без Чорнобиля, можливо, не було б незалежної України в тому вигляді, який ми знаємо», — підкреслив він.

Професор Івахів розглянув Чорнобиль як частину ширшої історії розвитку сучасних технологій.

Атомна енергетика, пояснив він, була результатом гонки між наддержавами під час холодної війни. Технологічний прогрес часто сприймався як символ сили, а наука фактично виконувала роль нової «релігії» у радянській системі.

Однак за цим прогресом приховувалися ризики. Аварії, екологічні катастрофи та приховування інформації стали темною стороною технічного розвитку.

Професор Адріан Івахів.

Доповідач також звернув увагу на роль імперіалізму в історії екологічних криз. За його словами, боротьба за ресурси, землю та енергію протягом століть формувала світову політику.

Сучасні війни, зокрема російсько-українська, мають не лише політичний, але й екологічний вимір.

Окрему увагу професор приділив сучасній війні Росії проти України, назвавши її «екологічною війною».

На його думку, це пов'язано з кількома факторами:

- руйнування інфраструктури та природних ресурсів
- забруднення ґрунтів і вод
- знищення сільськогосподарських земель
- загрози для атомних об'єктів

Він наголосив, що екоцид — знищення природного середовища — часто супроводжує геноцид або етноцид.

«Україна — це не лише територія, а союз людей і землі, який формувався століттями», — зазначив дослідник. Саме тому українці так наполегливо захищають свою землю — не лише як державу, але й як екологічний простір життя.

Особливий інтерес викликала частина доповіді, присвячена Чорнобильській зоні відчуження.

Колись вона була місцем трагедії, але з часом стала унікальним екологічним простором. У зоні відновилися дика природа: з'явилися вовки, олені, дикі коні.

Проте водночас зона стала символом нової глобальної реальності — світу, де промислові катастрофи можуть перетворювати цілі території на непридатні для життя.

Під час російського вторгнення у 2022 році територія знову опинилася під загрозою. Це показало, наскільки небезпечним може бути поєднання війни та ядерних технологій.

У своїй лекції професор Івахів також торкнувся поняття «антропоцен» — терміна, який описує сучасну епоху, коли діяльність людини стала визначальним фактором змін на планеті. Він пояснив, що індустріалізація, використання викопного палива та масове виробництво залишили геологічний слід у земних шарах.

Серед головних наслідків цієї епохи:

- зміна клімату
- деградація екосистем
- конфлікти за ресурси
- міграційні кризи

За словами вченого, Україна сьогодні перебуває на передньому краї цих процесів.

Попри складність теми, завершення доповіді мало оптимістичний характер.

Професор звернув увагу на мистецькі та культурні проєкти, що осмислюють війну та її наслідки. У своїй книзі «Terra Invicta» («Непідкорена земля») він разом з іншими дослідниками аналізує, як українські художники й науковці переосмислюють зв'язок між людиною та землею.

Особливо символічною стала цитата з одного мистецького проєкту:

«Ми садимо сад, щоб мати що втрачати».

Ці слова, за його переконанням, відображають сутність українського спротиву — прагнення не лише вижити, а й зберегти життя, культуру та природу.

У підсумку доповідач наголосив на важливості гуманітарних наук у розумінні екологічних проблем. Екологія — це не лише природничі дослідження, але й питання культури, пам'яті та ідентичності. Україна, яка пережила Голодомор, Чорнобиль і нинішню війну, має унікальний досвід, що може стати важливим уроком для всього світу.

Захід завершився жвавою дискусією, під час якої учасники ставили запитання про майбутнє зеленої енергетики, роль медіа та виклики штучного інтелекту.

Професор Івахів підкреслив, що перехід до екологічно безпечного суспільства можливий, але потребує відповідальної політики, міжнародної співпраці та зміни суспільних пріоритетів.

«Ми стоїмо перед вибором, — зазначив він. — Або навчимося жити відповідально, або зіткнемося з новими катастрофами».

Михайло Гуцман

ІСТОРІЯ ПОВТОРЮЄТЬСЯ:

ЧОМУ АМЕРИКАНСЬКІ ЖІНКИ-ПОСЛИ ЙДУТЬ ВІД ТРАМПА

☛ Закінчення з стор. 6

йдуть, їхні місця часто займають політичні призначенці, чие завдання — не аналізувати ризики, а лише виконувати директиви, якими б суперечливими вони не були.

Іран замість України?

Відставка Девіс відбувається на тлі тривожного для Києва зсуву пріоритетів Вашингтона. Аналітики зазначають, що адміністрація Трампа все більше фокусується на ескаляції з Іраном, розглядаючи війну в Європі як «непотрібний тягар», якого треба позбутися будь-якою ціною.

Стратегія «мир через силу», яку декларує Білий

дім, на практиці часто перетворюється на тиск на президента Зеленського щодо «заморозки» конфлікту. Дипломати, які виховувалися на ідеалах трансатлантичної єдності та непорушності кордонів, не вписуються в цю нову реальність «транзакційної політики».

Наслідки для Києва

Порожнє крісло посла (або присутність лише тимчасових повірених) послаблює позиції України. Це створює умови для непорозумінь, запізнілих реакцій та стратегічних помилок.

Коли йдуть люди з тридцятирічним досвідом, це означає, що система зламана. Для України це сигнал, що традиційні методи переконання Ва-

шингтона більше не працюють.

Відставка Джулі Девіс це не просто кадрова зміна. Це симптом того, що американська дипломатія в Україні остаточно переходить у режим «ручного управління» з Білого дому. Три жінки, Йованович, Брінк та Девіс, стали символами спротиву професійного апарату проти політики, яку вони вважають руйнівною для інтересів США та безпеки світу.

Сьогодні Київ стоїть перед викликом: як будувати стосунки з партнером, чия дипломатична машина втрачає своїх найкращих пілотів саме в той момент, коли турбулентність досягла максимуму.

Олександра Чорна

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 2026 КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ «БУДУЧНІСТЬ»

Сила громади, фінансове зростання та підтримка України

28 квітня 2026 року в залі Олд Міл панувала особлива атмосфера єдності, гордості та спільної мети, адже Річні Загальні Збори Кредитової Спілки Будучність (BCU Financial) стали не лише підсумком успішного року, а й яскравим свідченням сили української громади, її незламної підтримки України та віри у спільне майбутнє.

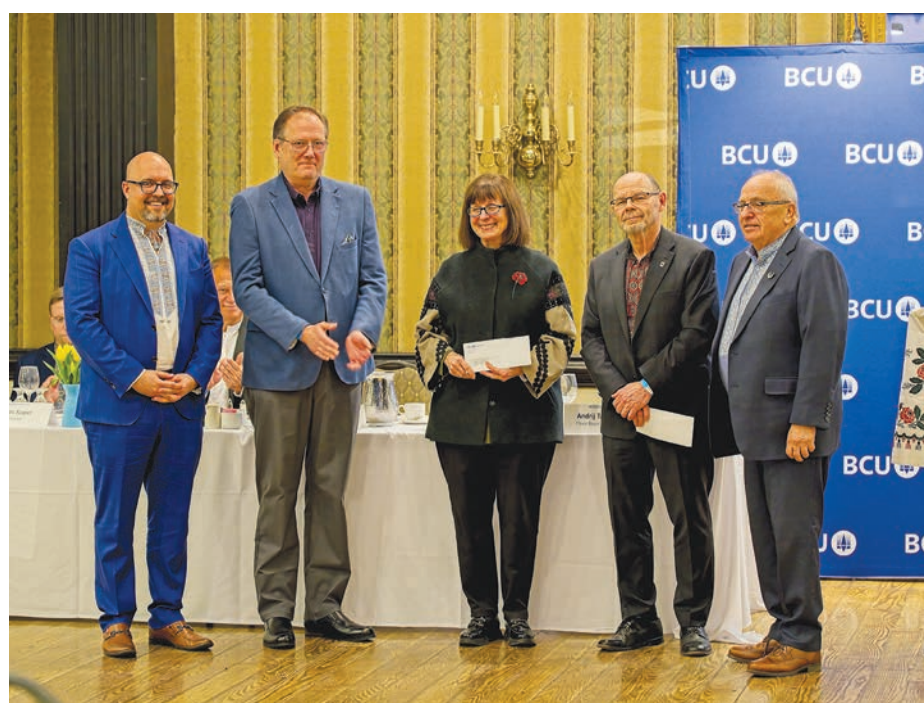
Збори розпочав голова Ради директорів Андрій Тарапацький, який привітав присутніх та нагадав про головну місію BCU Financial: «Допомогати нашим членам будувати фінансову впевненість і стабільність. Ми разом досягаємо фінансового добробуту та забезпечуємо процвітання для майбутніх поколінь». Підтверджуючи ці слова конкретними діями, Андрій Тарапацький запросив до слова голову Конгресу Українців Канади Леся Хичій та голову відділу КУК-Торонто Петра Штурина, після чого оголосив про пожертву в розмірі 30 тисяч доларів на підтримку діяльності Конгресу Українців Канади — по 10 тисяч для місцевого, провінційного та всеканадського рівнів організації. Леся Хичій подякувала членам BCU Financial за підтримку, зазначивши, що ці кошти допоможуть продовжувати важливу адвокаційну працю української громади в Канаді.

Андрій Тарапацький запросив до ведення зборів члена Дирекції Ігора Козака. Розпочинаючи офіційну частину зустрічі, президент Ігор Козак привітав присутніх та повідомив, що у залі зареєстровано 224 члени спілки, що забезпечило необхідний кворум для проведення Річних Загальних Зборів.

У своєму звіті голова Ради директорів Андрій Тарапацький підкреслив, що основою діяльності BCU Financial залишаються фінансова стабільність, відданість громаді, прозорість та довіра членів. Він наголосив, що сила BCU полягає саме у її кооперативній моделі, адже кредитова спілка належить своїм членам і працює насамперед в інтересах української громади. За словами доповідача, персоналізований підхід до обслуговування, довірчі взаємини з членами, конкурентні фінансові послуги та постійне повернення коштів у громадські ініціативи, роблять BCU Financial особливою серед фінансових установ. Значну увагу було приділено й успішним фінансовим результатам: станом на кінець 2025 року активи BCU Financial досягли 1,33 мільярда доларів, чистий прибуток зріс на 245% і склав 3,06 мільйона доларів, а показник капіталу становив 7,5%. Водночас лише протягом минулого року BCU Financial та Фондація «Будучність» спрямували 2,5 мільйона доларів на підтримку благодійних, культурних та суспільних ініціатив громади. Окреслюючи плани на 2026 рік, Андрій Тарапацький повідомив про продовження модернізації банківських технологій, посилення якості обслуго-

Андрій Тарапацький і Дем'ян Сніг із стипендіями BCU Financial.

BCU Financial офіційно вручили \$30,000 для Конгресу Українців Канади. Дем'ян Сніг, Петро Штурина, Леся Хичій, Андрій Тарапацький, Богдан Лецишин.

вування, інвестиції у професійний розвиток працівників та подальше зміцнення зв'язку з членами спілки. Він також нагадав, що сьогодні BCU Financial Group, це не лише кредитова спілка, а повноцінний фінансовий центр, який охоплює управління капіталом, страхові послуги та благодійну діяльність через Фондацію Будучність. На завершення виступу пролунали щирі слова вдячності колишньому голові Ради директорів Романові Медику за 32 роки невтомної праці та відданого служіння кредитовій спілці.

Головний виконавчий директор BCU Financial Дем'ян Сніг у своєму звіті назвав 2025 рік «роком поступу та нового імпульсу». Він повідомив про суттєве зміцнення прибутковості, рекордний рівень задоволеності членів та подальше зміцнення фінансової стабільності установи. Активи під управлінням зросли на 7,7%, а капітальна база BCU Financial перевищує середні показники кредитових спілок Онтаріо, що забезпечує довготермінову стійкість установи. Попри непросту економічну ситуацію у світі, BCU Financial продовжує масштабну модернізацію технологічної платформи, розвиває збалансований портфель фінансових продуктів та інвестує у своїх працівників і членів. Дем'ян Сніг подякував старшому

керівництву та всім працівникам за професіоналізм, відданість і щоденну працю задля розвитку установи.

Звіт Аудиторського комітету представив Богдан Лецишин. Він повідомив, що комітет провів 14 засідань протягом фінансового року та здійснював постійний контроль за фінансовою, операційною та регуляторною діяльністю кредитової спілки. Було підтверджено, що BCU Financial веде свою діяльність у повній відповідності до законодавства та внутрішніх нормативів, а жодних невіршених правових, фінансових чи управлінських проблем не існує. Незалежний аудитор також підтвердив, що фінансова звітність BCU Financial справедливо та прозоро відображає фінансовий стан установи станом на 31 грудня 2025 року.

Під час виборів до Ради директорів Номінаційний комітет, представлений Надією Кузь, рекомендував трьох кандидатів: Павла Бішка, Олега Лецишина та Андрія Тарапацького. Усі троє були обрані членами Дирекції.

Одним з найзворушливіших моментів Річних Загальних Зборів стало вручення стипендій молодим членам кредитівки, українсько-канадським студентам. Ці нагороди вкотре підтвердили, що інвестиція у молоде покоління залишається одним із го-

ловних пріоритетів BCU Financial. Адже молодь, своїми академічними досягненнями, громадською активністю та лідерськими якостями вже сьогодні робить вагомий внесок у розвиток українсько-канадської громади. Стипендію лідерства ім. Оксани Процюк отримали Анастасія Гемон та Оріана Стець, стипендію фундаторів BCU — Микола Прохорович і Наталя Попович, а меморіальну стипендію ім. Володимира Клиша — Анастасія Корнят. Лауреатами стипендії BCU стали Борислав Стець, Меланія Штурина, Софія Головатська та Лев Кошарний, тоді як шкільну стипендію BCU отримали Максим Скліренко та Анастасія Данильченко. Вручення нагород стало ще одним свідченням того, що BCU Financial продовжує інвестувати у майбутнє громади, підтримуючи молоде покоління українців у Канаді.

Особливе враження на присутніх справив короткий відеофільм про діяльність Фондації «Будучність», у якому було зазначено, що лише за минулий рік BCU Financial Group підтримала понад 350 громадських ініціатив. Після відеопрезентації член Ради Директорів Фондації «Будучність» Надя Герелюк розповіла про ініціативу плетіння маскувальних сіток для України. Вона повідомила, що за останні чотири місяці фондация відвідала сім шкіл, залучаючи учнів до практичної допомоги українським військовим. У межах цієї ініціативи вдалося зібрати понад 2 300 доларів на закупівлю додаткових маскувальних сіток для України. Надя Герелюк наголосила, що такі проєкти, не лише навчають молодь практичних навичок, а й формують почуття солідарності та відповідальності перед Україною у час війни. Усі члени BCU були запрошені долучитися до ініціативи як під час Загальних зборів, так і у відділах BCU Financial протягом наступних двох тижнів. Під час зборів, Ігор Козак оголосив, що BCU Financial подвоюватиме всі пожертви до Фонду гуманітарної допомоги Україні та Фонду Приятелі Збройних Сил України до 16 травня 2026 року — до загальної суми 100 тисяч доларів.

На завершення вечора присутніх привітав виступ танцювального гурту «Десна», який став яскравим та натхненним фіналом події.

Річні Загальні Збори Кредитової Спілки Будучність (BCU Financial) ще раз продемонстрували, що BCU це значно більше, ніж фінансова установа. Це організація, яка поєднує фінансову стабільність із глибоким служінням громаді, підтримкою української культури, молоді та України. Саме завдяки довірі членів, професійності працівників та далекоглядності керівництва «Будучність» продовжує впевнено будувати майбутнє української громади в Канаді.

Аня Яциняк

ЖИВА СПАДЩИНА ГУЦУЛЬСЬКОГО ДЕРЕВОРІЗЬБЛЕННЯ ЛЕКЦІЯ МИРОСЛАВА РАДИША ПРО МИСТЕЦТВО І ТРАДИЦІЇ

У суботу, 25 квітня, Український музей Канади, Філія Онтаріо, провів онлайн-лекцію «Гуцульське мистецтво дереворізьби», яку представив знаний художник-різьбяр і викладач із Косова Мирослав Радиш. Подія стала глибокою мандрівкою у світ гуцульської традиції, її філософії, техніки та живої тяглості, що передається від покоління до покоління в українських Карпатах.

Зустріч відкрила Марта Корнієнко, яка привітала учасників і виголосила вшанування землі корінних народів Канади, задавши рефлексивний тон події. Далі Олена Вознесенська, представниця Українського музею Канади, Філія Онтаріо, представила Мирослава Радиша як відомого художника-різьбяра, викладача та носія гуцульської традиції, відзначивши його вагомий внесок у розвиток українського декоративного мистецтва та мистецької освіти.

Майстер, викладач і носій традиції

Мирослав Радиш — художник-різьбяр, викладач, майстер і вчитель, філософ і патріот. Член Національної спілки художників України, лауреат премій імені Катерини Білокур, Тетяни Яблонської та Юрія Шкрібляка в галузі декоративно-прикладного мистецтва. Він є провідним викладачем-методистом композиції та роботи в матеріалі на відділенні художнього дерева Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, закладу, який сам закінчив у 1981 році. Його творчість представлена в Україні та за кордоном, а роботи зберігаються в музейних і приватних колекціях у Європі, Канаді та США, зокрема у Національному музеї народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського.

«Дедик»: простір родинної пам'яті

Окремим емоційним етапом лекції стала віртуальна мандрівка до родинного обійстя митця, яке має назву «Дедик». У гуцульському діалекті «дедьо» означає «тато», і ця назва символізує три покоління родини та шану до батьківської спадщини. Мирослав Радиш зустрічав гостей у традиційній вишиванці, що належала його дідові, підкреслюючи тяглість родинної пам'яті. Лекцію він розпочав словами: «Як гостинний гуцул, зустрічаю вас на воротах свого обійстя», одразу задавши теплу, особисту й автентичну атмосферу для онлайн-зустрічі. Двір, де розташована невелика крамниця, сам митець жартома називає місцем, «де туристам не дають шансу піти з порожніми руками». Тут його привітала онучка Оля Радиш, що ще раз підкреслило безперервність поколінь.

Дім родини Радишів — це одночасно житловий простір і культурний осередок, де мешкають і творять чотири покоління родини.

Родинний простір як музей живої культури

У кімнатах дому учасники ознайомилися з різними аспектами родинного життя та творчості. Майстерня кераміки, яку представляють дружина Марійка та невістка Оленка, зосереджена на косівській традиційній кераміці, а також на Великодньо-різдвяних наборах, свічниках і тематичних тарелях із мотивами Косова та Коломиї.

Окрема кімната присвячена пам'яті батька Мирослава Радиша, Богдана Радиша, який протягом 43 років був активним учасником гро-

Ворота обійстя Мирослава Радиша з традиційною різьбою та гуцульською керамікою.

Мирослав Радиш у вишивці свого діда.

Мирослав Радиш при праці.

Різьба та інкрустація Мирослава Радиша.

мадського життя Косівщини, долучався до діяльності «Руху» та товариства «Просвіта». Його постать постає символом громадянської активності, музичності та родинного єднання.

Ще одна кімната, оформлена сином Едуардом, перетворена на своєрідний етнографічний архів: вишивані сорочки з Косова та Буковини, традиційний одяг, кептарі, пояси, дерев'яні скрині, побутові предмети та навіть різьблене сідло. Це жива енциклопедія гуцульського побуту.

Майстерня як простір переосмислення

Завершальна частина лекції відбулася у кімнаті-майстерні Мирослава Радиша. Усі представлені тут роботи створені після 2005 року. Митець пояснив, що попередні твори здебільшого були реалізовані як частина його професійної діяльності та джерело доходу. Водночас перебування за кордоном стало для нього важливим досвідом переосмислення. Відстань дозволила глибше побачити унікальність української культури та особливу цінність гуцульського мистецтва, яке, попри багатство світових традицій, залишається неповторним явищем. Це усвідомлення стало поштовхом до нової фази творчості, зосередженої на збереженні та розвитку традиції.

Філософія гуцульського мистецтва

У своїй практиці Мирослав Радиш осмислює гуцульську традицію як цілісну систему світогляду, де ремесло, духовність і щоденне життя є нерозривними. Його тарелі, баклаги, полицки для писанок, мисники та сакральні предмети виходять за межі декоративності, перетворюючись на носіїв культурної пам'яті. Митець активно використовує традиційні техніки: інкрустацію бісером, металом, інтарсію шкаралупою писанок, а також складні орнаментальні різьблені композиції. Особливе місце у його творчості займає сакральна тематика: процесійні хрести, аналої, свічники, іконостасні елементи та різьблене храмове оздоблення.

В межах виставки «Косівський базар: Живий архів Карпат»

Ця змістовна лекція відбулася в межах чинної виставки Українського музею Канади, Філія Онтаріо, «Косівський базар: Живий архів Карпат», яка презентує багатство гуцульської матеріальної та нематеріальної культури як живий, динамічний процес. Виставка триватиме до 23 травня. Після її завершення виставковий простір музею буде тимчасово зачинений на період технічної підготовки та оновлення експозицій. Відкриття наступної виставки заплановано на 21 червня.

Таким чином, лекція Мирослава Радиша стала не лише глибоким мистецьким і освітнім досвідом, а й органічною частиною ширшого музейного проекту, що утверджує головну ідею: гуцульська культура, це не лише спадщина, а жива традиція, яка продовжує існувати через людей, родини та спільноти, що її бережуть і розвивають.

Надя Герелюк

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ВИПУСНИКІВ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. ЮРІЯ ЛИПИ В ТОРОНТО

У п'ятницю, 24 квітня, зійшлися разом колишні однокласники, випускники Курсів українознавства імені Юрія Липи в Торонто, які склали іспит зрілості у травні 1976 року, щоб урочисто відсвяткувати свій спільний Золотий ювілей - п'ятдесятиліття від дня прощання зі шкільною лавкою.

Ця зустріч стала ще одним теплим акордом у довгій мелодії їхнього спільного шляху. Адже ювіляти вже

лиги власний шлях, не завжди поруч із тими, з ким розділяв одинадцять років дитинства і юності. Та цього вечора всі дороги зійшлися знову - у спогадах, усмішках і міцних обіймах.

Урочисту частину було відкрито привітанням усіх присутніх. Хвилиною мовчання, тихою і зворушливою вшановно тих однокласників, які передчасно відійшли у вічність. Їхні імена й образи назавжди

даності вчителів, на їхній глибокій посвяті учням. Багато з них були учасниками перших визвольних змагань українського народу 1917-1921 років. Тоді, в дитячі літа, ми ще не повністю усвідомлювали велич їхнього життєвого досвіду. Але їхня безмежна любов до України, поневоленої російським ярмом у формі Радянського Союзу, та непохитна віра в неминучу перемогу українського народу над віковичним ворогом - усе це вони зуміли прищепити нашим юним серцям і душам.

Зі щирою вдячністю було згадано вчителів перших років навчання: пані Омеляну Бачинську, пана Микола Бойка, пані Олену Качмарську, Дарію Площанську, Ольгу Басараб, Євгенію Шкурат а також багатоліт-

Було підкреслено, що багато з викладачів Курсів українознавства були учасниками національно визвольної боротьби під час Другої світової війни, належали до Організації Українських Націоналістів, боролися в лавах Української Повстанської Армії (УПА) або Дивізії «Галичина». З особливою пошаною згадано брата засновника школи Степана Стебельського (псевдо «Хрін»), командира УПА Захід, який загинув у боях з російським окупантом.

Викладачі школи ім. Юрія Липи завжди приділяли велику увагу кожній деталі у справі збереження та передавання глибоко вкоріненої української історії й національної пам'яті. Переглядаючи світлини та

Святкування 60-літнього ювілею випуску. Зустріч матурантів Школи ім. Юрія Липи 24 квітня 2026 р.

Зустріч матурантів з нагоди 50-літнього ювілею випуску (1976), в Олд Міл, 2016 р.

збиралися разом під час відзначення срібного ювілею на святкуванні 60 ліття школи імені Юрія Липи у 2016 році. Тепер же доля знову збрала їх, аби з пошаною й вдячністю згадати прожиті роки, людей і цінності, які назавжди сформували їх як українців.

У цей святковий вечір однокласники прибували здалеку і зблизька, щиро й зворушено вітаючи один одного. Життя розвело їх різними дорогами - кожному судилося просте-

залишилися у спільній пам'яті їх однокласників.

З особливою теплотою та пошаною учасники згадали своїх учителів - тих, хто самовіддано навчав і виховував у стінах рідної школи, яку відвідували тричі на тиждень. Навчання відбувалося за змінами: А відділ - у понеділок, середу та що другу п'ятницю з 17:30 до 19:30, Б відділ - у вівторок, четвер і п'ятницю.

Особливо наголошувалося на від-

ного директора школи - пана Василя Волицького.

Окреме місце в спогадах посіли викладачі Курсів українознавства, зокрема матурального класу: засновник школи д р Богдан Стебельський (культура й археологія), мгр М. Лукавецький (географія), Микола Бойко (історія), мгр Ольга Басараб (українська мова та література), о. д р Мирон Стасів (релігія), та тодішній директор школи Іван Кузів (література).

портрети абітурієнтів, але й відображення пам'яті та глибоких ідей, що зберігають свою актуальність і сьогодні. У 1976 році наша громада в Торонто вшанувала 50-ту річницю від дня смерті Симона Петлюри, з цієї нагоди матуральні табліо абітурієнтів українознавства містили не тільки портрет але теж і цитати Петлюри. Матуральне табліо (А) подає слова Петлюри: «Держава

Продовження на стор. 11

Матуральне табліо абітурієнтів українознавства (А), Школа ім. Юрія Липи. Цитата Симона Петлюри: «Держава вища над партію, нація вища над кляси.»

Матуральне табліо абітурієнтів українознавства (Б), Школа ім. Юрія Липи. Цитата Симона Петлюри: «Шлях визволення кожної нації завжди густо кропиться кров'ю.»

Рідна Школа ім. Юрія Липи, 1 клас (А), 1965–1966 навчальний рік.

Рідна Школа ім. Юрія Липи, 1 клас (Б), 1965–1966 навчальний рік.

➔ Закінчення з стор. 10

вища над партії, нація вища над кляси.» Табля (Б) містить іншу його думку: «Шлях визволення кожної нації завжди густо кропить кров'ю.» Ці слова виходять за межі свого історичного контексту й сьогодні, у 100-ту річницю від дня смерті Петлюри, звучать як нагадування про ціну державності, силу національної ідентичності та відповідальність перед майбутніми поколіннями.

На знак глибокої вдячності та національної єдності учасники зустрічі

спонтанно й піднесено заспівали Державний гімн України «Ще не вмерла України і слава і воля».

Прозвучало чимало усмішок під час перегляду знімок зі шкільних років, у спогадах про кумедні та зворушливі епізоди шкільного життя, юнацькі витівки й незабутні студентські роки. Водночас ювіляти одностайно відзначили високий професіоналізм учительського складу та те, якою мірою ці роки сформували їхню українську національну свідомість і активну громадянську діяльність.

Щиру подяку висловлено організаторкам зустрічі — Любі Голіяд Лищишин, Олі Творинській Лялька, Ірці Чемеринській, Галі Пудельській Вжесневській та Оксані Процюк Чиж — за підготовку вечора і наполегливу працю над тим, аби зібрати якнайбільше ювілятів. Окрема й сердечна подяка Олі та Миронові Лялька за теплу гостинність і щирий прийом у своєму домі.

До півночі тривали розмови й спогоди - про юність і сьогодні, про особисті долі й про жорстоку війну Росії проти України. У словах і сер-

цях звучала спільна віра: Україна бореться, Україна оновлюється та з Божою поміччю - переможе.

З ініціативи Романа Хабурського та Євгенії Млинарик-Розендал зустріч завершилася урочистим виконанням академічного славня «Gaudemus igitur» («Тому радіймо»). Однокласники матурального року 1976-го, які пів століття тому востаннє попрощалися зі шкільною лавкою, цього вечора бодай на мить повернулися до неї – пам'яттю, серцем і вдячністю.

Оксана Процюк Чиж

KNOWLEDGE HUB 2026: ПРАВО, ТЕХНОЛОГІЇ ТА МАЙБУТНЄ НЕПРИБУТКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

23 квітня 2026 року в Олд Міл у Торонто відбувся форум обміну знаннями «Knowledge Hub 2026», організований Українсько-канадською асоціацією адвокатів (UCBA), Українсько-канадською асоціацією професіоналів і підприємців (UCPBA), та Суспільною службою Торонто (UCSST). Захід зібрав представників благодійного та неприбуткового сектору, юристів, бухгалтерів, консультантів, керівників організацій і громадських діячів для обговорення актуальних викликів, пов'язаних із врядуванням, регуляторними вимогами та впровадженням новітніх технологій у діяльність організацій.

Програма форуму була присвячена практичним викликам, що сьогодні постають перед благодійним сектором, із особливим акцентом на питаннях відповідності, управління організаціями та зростаючій ролі технологій у щоденній діяльності організацій. Однією з найцікавіших тем стала дискусія про штучний інтелект (ШІ) — не в теоретичному вимірі, а в контексті його реального використання у професійній практиці. Учасники наголошували, що системи ШІ є передусім інструментами прогнозування, які формують відповіді на основі виявлених закономірностей, а не самостійного мислення. Це, своєю чергою, має безпосередній вплив на питання достовірності інформації та управління ризиками.

Окрему увагу приділили інтеграції ШІ у професійні робочі процеси. Учасникам представили практичні рекомендації щодо ефективного використання таких інструментів, зок-

Тарас Куліш з Українсько-Канадської Асоціації Адвокатів (UCBA) виступає під час форуму «Knowledge Hub 2026».

рема методики формулювання запитів та важливість чіткого визначення параметрів очікуваного результату. Водночас постійно підкреслювалася необхідність людського контролю. Штучний інтелект може допомагати у підготовці текстів і проведенні досліджень, однак відповідальність за кінцевий продукт завжди залишається за користувачем. Цю тезу підкріпили прикладами останніх юридичних прецедентів, які підтверджують відповідальність користувачів за контент, створений за допомогою ШІ.

Окрім технологічних питань, на форумі обговорювали ширші аспекти управління та дотримання нормативних вимог. Було відзначено, що благодійні та неприбуткові організації сьогодні працюють в умовах зростаючих регуляторних очікувань, часто маючи при цьому обмежені ресурси. Саме тому сектор особливо потребує практичних і доступних

Учасники та доповідачі форуму «Knowledge Hub 2026».

рекомендацій, які б допомагали поєднувати юридичні вимоги з повсякденною операційною діяльністю.

Захід також став нагодою для професійного спілкування та обміну досвідом між учасниками. У неформальних розмовах порушувалися спільні для багатьох організацій виклики — фінансовий тиск, операційні обмеження та необхідність адаптації до змін у правовому й технологічному середовищі. «Knowledge Hub 2026» традиційно збирає різноманітне коло учасників — від волонтерів і членів управ до досвідчених юристів та фінансових консультантів — створюючи атмосферу співпраці та відкритого обміну ідеями. Саме такі дискусії вкотре підкреслюють важливість співпраці та взаємного обміну знаннями у неприбутковому секторі.

Загалом «Knowledge Hub 2026» знову запропонував чіткий і практичний огляд актуальних тенденцій та викликів, які сьогодні формують

неприбутковий сектор. Щороку форум порушує своєчасні та важливі теми, що відображають динамічні зміни у діяльності організацій. Цьогоріч особливо помітним став акцент на перетині права, технологій та управління, а також на необхідності структурованого й обізнаного підходу до цих сфер.

«Knowledge Hub 2026» продовжує утверджуватися як важлива платформа для українсько-канадської та ширшої неприбуткової громади, сприяючи як поширенню знань, так і зміцненню професійних зв'язків. Зрештою, подібні заходи вкотре нагадують, що ефективна діяльність у неприбутковому секторі вимагає не лише відданості справі, але й належного врядування, міцної правової основи та здатності адаптуватися до змін.

Ольга Сенишин, імміграційна адвокатка CGS Law у Торонто, спеціалізується на питаннях імміграційного та біженського права.

ЮВІЛЕЙНА ПОДІЯ CANADA-UKRAINE FOUNDATION У ТОРОНТО З ЛЕГЕНДАРНОЮ МАРГАРЕТ ЕТВУД

Канадсько-Українська Фундація (CUF) відзначає 30 років діяльності – тридцять років роботи у сферах охорони здоров'я, освіти та розвитку громадянського суспільства, спрямованої на підтримку України у співпраці з партнерами в Україні, Канаді та за її межами. З цієї нагоди 29 травня 2026 року Фундація проведе ювілейну гала-вечерю з канадійською письменницею Маргарет Етвуд, яка стане нагодою підсумувати цей етап роботи та окреслити подальші напрямки діяльності. Бронзовими спонсорами заходу є BCU Financial Group та BCU Foundation.

Від початку повномасштабного вторгнення Росії у 2022 році CUF разом із донорами мобілізує та спрямовує гуманітарну допомогу Україні, обсяг якої на сьогодні вже перевищив 100 мільйонів доларів. Ця підтримка охоплює ключові напрямки допомоги в умовах війни та реалізується через широку мережу міжнародної взаємодії. У діяльності Фундації ця робота поєднується з ширшим баченням – зокрема із захистом демократичних цінностей, серед яких свобода, гідність, ідентичність та верховенство права. Україна при цьому розглядається як держава, що веде боротьбу не лише за власний суверенітет, а й за принципи, які поділяє канадське суспільство. Саме з цієї позиції організатори описують майбутню подію не як ретроспективу, а як продовження роботи – «гесомітмент», тобто підтвердження подальших зобов'язань.

Маргарет Етвуд:
центральна постать
вечора і її зв'язок з
Україною

Ключовою гостею події стане канадська письменниця Маргарет Етвуд – авторка понад 50 книжок, які перекладені та видані у 45 країнах світу. Її творчість охоплює художню прозу, поезію, есеїстику та графічні твори. Роман *The Handmaid's Tale* став одним із найбільш відомих прикладів так званої «спекулятивної прози» – жанру, що звертається до реальних суспільних ризиків, зокрема авторитаризму та обмеження прав жінок. У канадському контексті значення Етвуд часто порівнюють із роллю Ліни Костенко в українській культурі. Її внесок у літературу відзначений на найвищому рівні: у 1981 році вона стала

Квитки можна придбати за посиланням:

<https://www.cufoundation.ca/30th-gala/>

Подія відкрита для всіх,
хто зацікавлений у підтримці діяльності

Канадсько-Української Фундації.

Компаньйоном Ордену Канади (Order of Canada), а у 2019 році була призначена до Ордену Кавалерів Пошани (Order of the Companions of Honour) королевою Єлизаветою II.

Поряд із літературною діяльністю Етвуд протягом десятиліть бере участь у публічних дискусіях щодо прав жінок, авторитаризму та екологічних викликів. Після 2022 року її участь у підтримці України стала системною та публічною. Вона засудила вторгнення та долучилася до міжнародних ініціатив на підтримку України, зокрема підписала від-

критий лист разом із більш ніж тисячею авторів з усього світу, які закликали до припинення війни.

Письменниця використовувала свої публічні платформи для поширення інформації про війну, міжнародні протести, а також збори коштів для організацій, що працюють безпосередньо в Україні. Вона публікувала повідомлення про бомбардування цивільної інфраструктури, підтримувала ініціативи збору допомоги та поширювала інформацію про санкції та міжнародну реакцію. Етвуд також брала участь у протесті в Торонто

на підтримку України, де була присутня особисто.

Її залученість охоплює і культурну сферу. Вона брала участь у літературних подіях, зокрема у Львівському книжковому форумі (Lviv Book Forum), підтримуючи українських авторів, а також написала вступ до книги *Looking at Women, Looking at War* української письменниці та дослідниці воєнних злочинів Вікторії Амеліної. Крім того, вона виступала на міжнародних конференціях разом із істориком Тімоті Снайдером (Timothy Snyder), підтримуючи науковців і студентів, чия робота була порушена вій-

ною. У своїх інтерв'ю Етвуд також аналізує інформаційний вимір війни, зокрема поширення пропаганди та її вплив за межами Росії, звертаючи увагу на те, як формуються міжнародні наративи.

Її літературна діяльність, участь у суспільних дискусіях та підтримка України формують контекст її участі в події.

Наталка Цмоць:
модерування розмови

Розмову з Маргарет Етвуд модеруватиме Надзвичайна і Повноважна Посолка Канади в Україні Наталка Цмоць. Вона була призначена на цю посаду у серпні 2023 року та має багаторічний досвід роботи на перетині канадської зовнішньої політики та українського напрямку. Її діяльність включає роботу у напрямі підтримки демократії та прав людини в Києві, а також участь у формуванні безпекової присутності Канади після подій 2014 року.

Окрім дипломатичної роботи, вона веде подкаст *Off the Record* на YouTube-каналі *Kyiv Post*.

Організацію цієї частини програми підтримує *Temerty Foundation* як партнер розмови.

Формат події та участь

Ювілейна гала-вечеря об'єднає донорів, партнерів та представників громади, які підтримують діяльність фонду. Програма вечора передбачає коктейльний прийом, вечерю та музичний супровід оркестру *Great Lakes Philharmonic Orchestra*. У межах події відбудеться дискусія з Маргарет Етвуд, модерована Посолкою Наталкою Цмоць. Розмова, присвячена темам демократії, влади та ідентичності в сучасному контексті.

Подія відбудеться 29 травня 2026 року у залі *Arcadian Court*, відомій своєю архітектурою у стилі арт-деко (401 Bay Street, Simpson Tower, 8-й поверх, Торонто). Початок о 18:30.

Вартість квитка становить 500 доларів з особи, при цьому передбачено податкову квитанцію на суму 300 доларів відповідно до вимог CRA. Передбачені також можливості придбання столів. Для отримання додаткової інформації або участі можна звертатися за адресою info@cufoundation.ca

Катерина Озерянська

Учасники Конгресу віддали шану пам'яті провіднику ОУН Степану Бандері.

Делегати Другого ювілейного світового Конгресу АБН

ДРУГИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ СВІТОВИЙ КОНГРЕС АБН

“Свобода народам! Свобода людині!”

25 квітня, 2026 р. у Мюнхені відбувся Другий ювілейний світовий Конгрес Антиімперського Блоку Народів. В роботі Конгресу взяли участь делегати від чеченського, татарського, бурятського, черкеського, карельського, поморського та інших національно-визвольних рухів, уповноважені особи від Комітетів АБН зі США, Канади та Грузії, представники української діаспори в Німеччині, журналісти, науковці. Подія була приурочена 80-літтю створення АБН, адже саме у Мюнхені 16 квітня 1946 року було скликано установчу конференцію Антибільшовицького Блоку Народів.

Напередодні Конгресу «міністерство юстиції росії» внесло Антиімперський Блок Народів до реєстру так званих «іноагентів». Ця новина лише підкреслила значущість роботи АБН на деколонізаційному антимосковському фронті.

Відкриваючи подію, Президент Антиімперського Блоку Народів, голова Організації Українських Націоналістів (бандерівців) Олег Медуниця наголосив: «Для мене велика честь звертатися до вас сьогодні тут, у Мюнхені – місті, яке має особливе символічне значення для нашого руху. Саме тут, 80 років тому, відбулася конференція Антибільшовицького Блоку Народів – об'єднання народів, які піднялися проти радянського імперіалізму. Сьогодні ми продовжуємо цю історичну місію як Антиімперський Блок Народів – спадкоємці великої традиції визвольної боротьби.

Ми стоїмо тут не лише як представники окремих народів, – зазначив Олег Медуниця, – ми є голосом тих, кого намагалися змусити мовчати. Голосом тих, чії держави були знищені, культури – пригнічені, а свобода – відібрана.

Я хочу щиро подякувати всім представникам волелюбних народів, які сьогодні прибули до Мюнхена. Ваша присутність – це не лише знак солідарності. Це доказ того, що імперія не змогла зламати головного – прагнення до свободи.

Наші народи мають різну історію, різні мови, різні традиції. Але нас об'єднує одне – досвід боротьби проти імперського гноблення і віра у власне право бути господарями на своїй землі, – підкреслив Президент АБН. – Сьогоднішня росія – це не нове явище. Це продовження тієї ж імперської сутності, яку втілював радянський союз. Змінилися прапори, змінилися гасла, але не змінилася суть. І тоді, і зараз – це «тюрма народів», де свобода придушується силою, а ідентичність – стирається репресіями.

Але історія дає нам підстави для віри. Наші попередники, які створили Антибільшовицький Блок Народів – вистояли у найтемніші часи. Вони не здалися. Вони зберегли ідею свободи. І, зрештою, імперія, яка здавалася вічною – впала. Радянський союз зник з карти світу. Це означає лише одне: імперії не є безсмертними.

Сьогодні перед нами стоїть новий виклик. Московська імперія, що постала на уламках СРСР, намагається відновити контроль над народами, відновити колоніальну систему, повернути світ у минуле.

Але ми – не покоління поразки. Ми – покоління завершення боротьби. Наша місія – довести справу до переможного кінця. Наша мета – ліквідація імперії як системи. Наш шлях – солідарність народів, які більше не погодяться бути колоніями. Ми повинні діяти разом. Бо тільки разом ми є силою, яка здатна зламати імперію. Разом ми здатні побудувати світ, у якому кожен народ має свою державу, а кожна людина – свою свободу. Наше майбутнє залежить від нашої рішучості сьогодні. Свобода народам! Свобода людині!».

За вагомих внесок у справу деколонізації московії та боротьбу за визволення поневолених народів, Олег Медуниця нагородив ювілейними відзнаками АБН Прем'єр міністра Чеченської Республіки Ічкерія Ахмеда Закаєва, відомого діяча чеченського національного руху Мусліма Цебієва, віцепрезидентку АБН, голову Комітету Незалежності Татарстану Аїду Абдрахманову, багатолітнього голову ОУН (бандерівської) Андрія Гайдамаху, лідера бурятського національного руху Доржо Дугарова, голову Закавказького Комітету АБН Лашу Мукбаніані, члена Ради Канадського Комітету АБН Бориса Михальця, представника черкеського національного руху, випускника Університету Вільних Народів Рустама Хуажева, представницю уряду Чеченської Республіки Ічкерія у Відні Розу Дунаєву.

На початку події було оголошено вітання організаторам та учасникам Конгресу від Чеченського

добровольного батальйону ім. Шейха Мансура, Державного комітету деокупації Чеченської Республіки Ічкерія, Комітету Незалежності Татарстану, національно-визвольного руху «Вільна Беларусь», Уряду Незалежного Татарстану у вигнанні та інших партнерів АБН.

Делегати Другого ювілейного світового Конгресу АБН заслухали інформацію про реалізацію основних проектів Антиімперського Блоку Народів. Освітній проект «Університет Вільних Народів» представив його керівник – віцепрезидент АБН, ректор УВН Леонтій Шипілов. Результати реалізації правозахисного проекту «Справжні в'язні путіна. Політичні в'язні поневолених народів» презентував виконавчий директор Антиімперського Блоку Народів Олег Вітвіцький.

У звітній частині Конгресу було, також, представлено інформацію про роботу Комітетів АБН. Зокрема, широку інформаційну довідку про діяльність АБН на терені Сполучених Штатів Америки представив виконавчий директор «Американських друзів АБН» Юрій Кимйотик, на терені Канади – секретар Канадського Комітету АБН Антон Сестріцин.

Головною темою панельної дискусії, яка відбулась в рамках Конгресу, стало обговорення перспектив національно-визвольної боротьби поневолених народів. Учасники дискусії внесли ряд практичних пропозицій, висловивши готовність щодо ефективної співпраці із структурами АБН заради їхньої реалізації.

Під час Конгресу, також, відбулося обговорення стратегії підтримки національно-визвольної боротьби поневолених народів, затверджено програму дій Антиімперського Блоку Народів на найближчу перспективу, зокрема, щодо розвитку Університету Вільних Народів, обговорено ідеї щодо пошуку партнерів у справі розвалу московської «тюрми народів» як в Україні, так і у всьому цивілізованому світі. Головна мета програми – перемога України та деколонізація росії.

Важливим завданням Конгресу було налагодження співпраці між представниками національно-визвольних рухів поневолених народів та керівництвом Комітетів АБН за кордоном. Така співпраця включатиме координацію діяльності щодо підтримки України та формування єдиного антиімперського фронту боротьби.

Делегати Конгресу одногосно підтримали «Мюнхенську декларацію», у якій затвердили головні постулати щодо спадкоємності боротьби та програмових цілей АБН.

На завершення події учасники Конгресу віддали шану пам'яті провіднику Організації Українських Націоналістів Степану Бандері, Президенту Антибільшовицького Блоку Народів, голові ОУН (б) Ярославу Стецьку та видатному лідеру чеченського національно-визвольного руху Абдурахману Авторханову, поклавши вінки до їхніх могил на цвинтарі Вальдфрідгоф у Мюнхені.

АБН

ВАТИКАН НЕ ЗАЛИШАЄ УКРАЇНУ: НОВА ХВИЛЯ ДОПОМОГИ ДЛЯ ПОСТРАЖДАЛИХ ВІД ВІЙНИ

Ватикан підтвердив, що Папа Лев надіслав нові гуманітарні вантажі до України та Лівану, зміцнюючи постійну підтримку Святого Престолу громадам, які постраждали від війни та економічних труднощів.

Архієпископ Луїс Марін де Сан Мартін, новий папський розподільчач милостині, відповідальний за координацію благодійної діяльності Папи, повідомив, що Дикастерія служіння милосердя нещодавно організувала доставку допомоги до обох країн. У повідомленні, опублікованому в мережі X, він назвав милосердя «Євангелієм у дії», підкресливши відданість Церкви реагуванню на гуманітарні кризи.

За словами представників Ватикану, причіп із медикаментами, продуктами харчування, засобами гігієни та одягом було відправлено до України 25 квітня з базилики Святої Софії Української Греко-Католицької Церкви в Римі. Цей вантаж став 150-ю автівкою з гуманітарною допомогою, що вирушила з базилики від початку війни.

Від початку війни, 150-та автівка з гуманітарною допомогою, вирушила з св. Софії в Римі.

Отець Марко Семеген зазначив, що гуманітарну акцію підтримали адміністрація Держави-Міста Ватикану та Фундація «Фармацевтичний банк». До складу допомоги входили антибіотики, протизапальні препарати, термоковдри, продуктивні набори, гігієнічні комплекти та одяг, призначені для лікарень і найбільш

уразливих цивільних, особливо дітей і хворих.

Ватикан також передав 15, 000 одиниць життєво необхідних ліків до Лівану через Апостольську нунціатуру в Бейруті. Вантаж містив препарати для лікування діабету, підвищеного тиску, інфекцій та інших гострих і хронічних захворювань.

Архієпископ Марін наголосив, що міжнародна співпраця через місцеві церкви та дипломатичні місії залишається вкрай важливою для реагування на гуманітарні надзвичайні ситуації та подолання тривалих наслідків війни.

Михайло Гуцман

У ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА У МІССІСАЗІ ВІДЗНАЧИЛИ 107-РІЧЧЯ ІВАНА ВИННИЧУКА

У вівторок, 28 квітня 2026 року, у пансіоні імені Івана Франка в Міссісазі відбулося святкування 107-го дня народження Івана Винничука, одного з найстарших мешканців Онтаріо та живого свідка трагічних сторінок української історії XX століття.

Іван Винничук народився у квітні 1919 року в Україні. Його життя позначене випробуваннями, що охоплюють Голодомор 1930-х років, при-

мусову депортацію до Сибіру у віці 15 років, а згодом мобілізацію до радянської армії у 1941 році під час Другої світової війни. Попри ці випробування, він зумів зберегти силу духу та продовжити свій життєвий шлях далеко за межами Батьківщини.

У 1951 році разом із дружиною він емігрував до Канади, оселившись у Лондоні (Онтаріо). Там він активно долучився до розбудови української громади, ставши частиною покоління,

яке заклало основи організованого українського життя в діаспорі. Сьогодні Іван Винничук проживає в пансіоні імені Івана Франка в Міссісазі, де й відбулося святкування його 107-річчя. На подію зібралися десятки гостей: члени родини, мешканці дому та представники громади, щоб вшанувати довголітнього ювіляра. Секретом свого довголіття родина називає активність, позитивне ставлення до життя, а також відмову

від шкідливих звичок. Сам ювіляр неодноразово повторював свій життєвий принцип: «ніколи не озиратися назад — завжди рухатися вперед». Історія Івана Винничука є не лише особистим свідченням виживання та стійкості, але й частиною ширшої історії української еміграції, яка формувала громади в Канаді та зберігала пам'ять про пережиті трагедії.

Ганна Вівчарук

«СВІТЛИЧКА» ДЕ З ДИТИНСТВА НАРОДЖУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКА ІДЕНТИЧНІСТЬ

У сучасному світі збереження мови та культурної ідентичності дедалі більше залежить не лише від формального навчання, а від живого, щоденного досвіду. Відомо, що вивчення мови через культуру є ефективною методикою, яку застосовують навіть у провідних освітніх програмах. Проте справжнє засвоєння та передача культурної спадщини відбувається завдяки постійному повторенню та, найголовніше, спільним зусиллям громади. Як підкреслює виконавча директорка Оксана Горіх-Пастушак, «згідно із засадами виховництва молодших дітей, замість вистав чи концертів, ми намагаємося дати дітям нагоди для пережиття, і таким чином вони дійсно засвоюють ці навички та будують любов до спадщини». Саме такий підхід, через досвід і емоційне залучення, лежить в основі формування глибокого зв'язку дитини з культурою.

Саме таким середовищем уже по-

над п'ять десятиліть є український дитячий садочок «Світличка», заснований у Торонто в 1976 році Цюпою (Кекилією) Паліїв та групою батьків, які прагнули створити для своїх дітей простір повного занурення в українську мову й культуру. Сьогодні «Світличка» пропонує унікальну програму для дітей віком від 18 місяців до 6 років та україномовне середовище, де кожна дитина має змогу розвиватися емоційно, соціально та творчо, відкриваючи світ через власні зацікавлення та здібності. Однак «Світличка» це значно більше, ніж дошкільна освіта. Це жива громада, де традиції не просто вивчають, а проживають разом. Яскравим прикладом цього стало нещодавнє святкування Великодня. Діти власноруч виготовляли кошики, розмальовували крашанки натуральними барвниками, зокрема буряковим соком, куркумою та зеленню, прикрашали свічки та навіть пекли па-

ски. Особливістю стало те, що після підготовки святкових кошиків діти разом із вчителями вирушили до католицької церкви Св. Великомученика Дмитрія для їх освячення. Там священник о. Іван Паліса пояснив дітям глибокий символізм великодніх традицій: яйце як знак нового життя і воскресіння, свічка як світло Христове, а паска як символ духовної радості та єдності. Діти не лише слухали, а й самі долучилися до обряду, отримавши можливість освятити свої кошики. Святкування продовжилось вже у стінах «Світлички», де наступного дня відбулися гаївки (гаїлки) за участі батьків і менших братів та сестер. Під керівництвом пані Люби Костецької та вчителів (імена) діти виконували традиційні українські гаївки «Вию, вию вінець» і «Грушечка», демонструючи не лише спів, а й рухи, що передаються з покоління в покоління.

Для малечі також були організовані

тематичні станції: читання великодніх книжок пані Лесі Храпливої, складання великих пазлів із орнаментами писанок, а також знайомство з традиційними стравами: ковбасою, шинкою, паскою та яйцями. Усе це створювало цілісний культурний досвід, де навчання відбувалося через взаємодію, гру та спільність. Освітня програма «Світлички» виходить далеко за межі класної кімнати. Вона включає зустрічі з гостями, виїзні заходи, святкування та численні ініціативи, які потребують від вихователюк та адміністрації значних зусиль і відданості.

«Світличка» це справжній скарб української громади в Торонто. Саме тут діти роблять свої перші кроки у суспільному житті, вчать бути частиною громади та з раннього віку відчують, що означає бути українцем поза межами України.

Надя Герелюк

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

- Історичні проекти та культурні заходи
- Медичні та гуманітарні проекти
- Важливі видання
- Документальні фільми
- Концерти та музичні записи
- Молодь та спорт
- Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки
- Громадські заходи, конференції, семінари
- Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Будьмо в КОНТАКТ-і

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Дивіться Forum TV!

Рекламується або станьте спонсором частини програми!

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

FRIENDS OF UKRAINE DEFENCE FORCES

DONATE TODAY

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ, - ПОСИЛАЙТЕСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

ПОСТУП
українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282 у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Радіопрограма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на cjmrradio.com CJMR APP

https://www.facebook.com/SOFUradio
Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED
Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо
українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника Андрія Латишка:
416-769-0674 або 1-888-836-7771

Шановні передплатники,
Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.
Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.
Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

**З повагою,
Адміністрація «Гомону України»**

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

13TH ANNUAL BCU FOUNDATION

GOLF TOURNAMENT

Per Golfer
\$250

BCU Foundation

STAND WITH UKRAINE

 Piper's Heath Golf Club
5501 Trafalgar Rd
Milton, ON L9E 0Z5

16 JUNE, 2026
www.bcufoundation.com

BCU Financial

SPECIAL OFFER

EARN UP TO

3.60%*
ON A 46 MONTH GIC

3.80%*
ON A 57 MONTH GIC

2.25%**
ON A 1 YEAR REDEEMABLE GIC
CASHABLE AFTER 90 DAYS

* Terms and conditions apply: 46-month, and 57-month terms only; NEW and EXISTING money; Includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change. ** Terms and conditions apply: 1 year term cashable after 90 days only. If cashed in early, any accrued interest is forfeited; NEW and EXISTING money; We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change.